

MĘDRELA (1) *sb m*

mędreła, [mądrella].

N sg mędrełå.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Peior. Człowiek bezpodstawnie uważający się za mądrego: Bo y tam pewnie było wedle Greckiego przełożono tak/ Sic deferuio patrio Deo. [...] Lecz iákiś mędreła poprawił (to ieft lkaził) y nápiłał/ Patri et Deo meo. BudNT przedm b6v; [Sophista [...] apparens et non existens sapiens. Madrella Cerous Fv].

Cf **GWIAZDOMĘDRELLA, MĘDREK, MĘDROSZKA**

ZZa